

Η διαχρονική αξία της ελληνικής γλώσσας

άρθρο του Ανδρέα Θεοδωρόπουλου

Η Ελληνική γλώσσα, καθώς ήταν από τις πρώτες του πλανήτη, έχει κατορθώσει να αναπτυχθεί ευρέως, με αποτέλεσμα να αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές γλώσσες ολόκληρου του κόσμου, παρέχοντας μια τεράστια κληρονομιά.

Όταν μιλά κανείς για την ελληνική γλώσσα, δεν αναφέρεται σε μια διάλεκτο ή σε έναν τρόπο επικοινωνίας, αλλά σε έναν πολιτισμό, που μετρά χιλιάδες χρόνια ιστορίας. Μέσα σε αυτή την ιστορία υπάρχουν έπη για ανθρώπους γενναίους που θυσιάζονταν για την πατρίδα και για άλλους που έκαναν ατελείωτα ταξίδια για να γυρίσουν σε αυτήν, υπάρχουν ιδέες που έδωσαν ώθηση και ανάπτυξη σε επιστημονικούς τομείς, υπάρχουν κείμενα και ιστορίες που διέδωσαν τη χριστιανική θρησκεία, καθώς και δημοτικά τραγούδια που ξεσήκωσαν το έθνος και το ένωσαν. Συνολικά, η γλώσσα μας είναι φορέας μιας αθάνατης λογοτεχνίας. Μέσα σε όλη αυτή την ιστορία της ελληνικής γλώσσας, επομένως, υπάρχει η Ελλάδα.

Η σημερινή κοινωνία, όμως, δε διαχειρίζεται κατάλληλα τον γλωσσικό πολιτισμό της, με αποτέλεσμα να διέρχεται κάποιου είδους κρίση. Πολλοί υποστηρίζουν ότι μεγάλο ρόλο στην κρίση αυτή διαδραματίζει και η νέα ιδιόλεκτος, τα “Greeklish”, καθώς και ότι αυτή η κρίση οδηγεί στη λεξιπενία. Παρόλα αυτά, εγώ παραμένω σκεπτικός... Η ελληνική γλώσσα έχει τεράστια ιστορία καθώς αναπτύχθηκε μέσα σε περισσότερα από 2.000 χρόνια. Μέσα σε αυτά τα 2.000 χρόνια έχει δεχθεί πολλές επιδράσεις, όμως εξακολουθεί να βασιλεύει. Έτσι μια τέτοια κρίση θα περάσει, εφόσον η κοινωνία δείξει ένα ενδιαφέρον. Γενικά, η ελληνική γλώσσα αποτελεί κύριο σύμβολο της Ελλάδας και δεν θα επιτραπεί να κυριαρχήσουν οι αρνητικές επιδράσεις.

Τελικά, η ανεκτίμητη διαχρονική αξία πρέπει να διαφυλάσσεται από την κοινωνία σαν σύνολο, καθώς οι εκπαιδευτικοί φορείς την προωθούν με τέτοιο τρόπο στις επόμενες γενιές, ώστε να καλλιεργείται το γνήσιο και αγνό ενδιαφέρον για αυτήν.